A közösségi tudatban,a község nevének eredetét az Orbán Balázs által említett Hargitai kápolna (1622) leköltöztetésének tulajdonítják, annak ellenére, hogy ebben az időben már létezett saját kápolnája (1602-ben már szerepel a nevében).

Első hivatalos írásos emlék az 1722 -ből származó csonka anyakönyv. A terület már a XI-XII. században lakott hely volt. Ezt igazolja a Gyulafehérvári Püspökség levéltárában lévő irat, mely szerint a község 3 aranyat és 60 tízes adót fizetett.

A következő századokban sehol sem találunk feljegyzést, azonban annyi bizonyos, hogy a 150 éves török pusztítás és a protestantizmus terjedésekor a község sok nehéz napot élt át. Fekvésénél fogva, sokszor került portyázó hadak, később az erdélyi fejedelmek átkelő vagy gyülekező katonai hadak útjában, akik állandóan zaklatták, zsarolták az itteni lakosságot. Emiatt a fejlődésnek indult község elpusztult.

Istvánfy plébános 1724-ből származó "Monográfiája" leírja, hogy a falut Bocskay István (1604) telepíti vissza, főleg Csíkból, Gyergyóból, Háromszékről hoz családokat. Ezt ma is igazolni lehet, mert a családnevek megtalálhatók Gyergyóban, Csíkban és Háromszéken (Csíki -Csíkból, Elekes – Háromszékről). A fejedelem intézkedésének célja az volt, hogy a lakatlan, zord vidéken garázdálkodó tolvajokkal szemben biztonságot nyújtsanak az átkelőknek. Innen származik a közelben található Tolvajos-tető elnevezés. Ez a telepítés 3-4 évet vett ig énybe, mert a jómódban lévő családok nem szívesen hagyták ott termékeny földjeiket. Később azonban megállták helyüket a nehéz életkörülmények között is. Példásan kivették részüket az összekötő út építésénél, ingyen iga és munka által, habár jobbágyok soha nem voltak.

A XVIII. században, Apafi Mihály idejétől kezdve külön követet küldött a község az Országgyűlésbe, mely kiváltságát megőrizte 1919-ig.

A község legelső kápolnája 1710-ben épült, amiről állítólag nevét is kapta, helyében 1797-ben épült a mai templom. 1721 május 13-án XII. Kelemen pápa a Kápolnásfalvi kápolna (templom) javára búcsut engedélyez Szent Péter és Pál tiszteletére. 1844-45-ben építette a község a temetői kis kápolnát a Szentkereszt felmagasztalására, ezt a napot máig is ünneplik.

